

Forfatter: Rosensparre, Steen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Rosensparre, Steen (1563-10-18)

Citation: Rosensparre, Steen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Rosensparre, Steen (1563-10-18)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 254. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060238.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kalundborg, 18. April Oktober 1563.

Sten Rosensparre til Mogens Gyldenstjerne.

Han har sendt et lille Skib med Brød og Havre til Elfsborg til Jørgen Rantzau, som har bedt om mere Fetalje, hvortil Brevskriveren dog ikke har Befaling. Han har givet Frans Brockenhuus Meddelelse om Brevet og beder Adressaten tale med Joakim Beck om Sagen.

Min gansske venlig helssen nu oc altid f[or]se]ndt²⁾ met Vor Herre, kære her Maaens, frænne, synderlig gode ven, betackendis eder ganssk[e] høgelig oc gerne for møged erre oc go[de], hues ieg gerne for tiænne oc for skylle vi[I] met alt, hues vdj min ringe mackt e[r]. Kære her Maaens, som ieg sit(!) gaff eder ti[I] kænne, ieg haffde lat et lided skiff, ieg har, met brød oc haffre, saa var same skiff komed for Eisbor, siden konn. mat t var der fra dragen, oc haffuer lørn Ranss[o..]³⁾, som hussed⁴⁾ har i beffalning, anamed baade brød oc haffre oc mentte, om thet trængde, da dude haffren vel at gjøre vdj malt, oc skriffuer der hos, at ther er saare liden fetalle for honnen, som j vider kand for farre aff thet hans breff, her jnne liger. Oc hand er begærendis, at ieg ville for skecke ham met thet same skiff eller et anned effter same hans breffs lydeisse, oc bemeller, at hand har konn. mat t breff til meg oc fler hans naades læns mend, atti skal for skecke ham, hues hand hos dom furdrer til same s. 255husses ophold. Kære her Maaens, saa tor ieg icke beuarre meg der naaged met; thi ieg har jngen beffalning at for skecke naaged, heller er her icke flesck at bekome, oc hues anned hand skriffuer om, ville icke heller være saa snart til rede, vden mand skulle thage aff thet, bønderne giffuer der til. Er her jngen skiff att bekome vden thet lille, jeg sel har; men før thet skulle bliffue naaged for smød¹⁾ for hues thet kand føre, skal thet gerne være til rede, om jeg for naager beffalning her om, ti jeg har huerken bruged skiffued eller min skude meg til gaffns siden sancthe Hans dag, anned en thi har løffued paa konn. mat t vegne til Køffuenhaff oc saa thil lægeren. Jeg har skreffued Frans Bockenhuus(!)²⁾ til om, at jeg sænner ham lørns breff, oc skreffued, hand skriffuer meg til at for skecke seg fitalle, hues jeg ved jngen besked om; vider har jeg jnted skreffued Frans til. Kære her Maaens, om j vel thalle met lackop Beck her om oc saa gjøre vel oc skriffue meg et or til jgen, hues eder synnes; ter som jeg da kannd bestelle naaged der om, som eder synnes konn. mat t gaffn er, vel jeg thet gernne gjør, som jeg this plætig er. Oc bedendis, om her er naagen tidenne for honnen, som j maa delle mett venner, atti ville hafft ten vmage oc skreffued meg et or til vdj genn. Hues jeg kand gjøre, j kand haffue tinneste eller got aff, gjør ieg gerne oc vel. Her met eder Gud alsom metthiste beffalindis. Lader Mette³⁾ oc jeg helsse eder oc Anne met manne c m gode nætter. Aff Kallenbor mandagen nest effter sancthe Galle dag anno domini mdlxiiij.

Stthenn Rossenspar
til Skarolt met egen h.

(Bagpaa: Spor af Seglet og Udskriften:)

Erlig oc velbyrdig mand oc strænge reder her Maaens s. 256Gyllenstjerne thi Stiernholm, konn. mat t statholler paa Køffuenhaff, min kære frænne oc synderlig gode ven, ganss venligen til skreffued.

Tr.: F. R. Friis: Historiske Efterretninger om den danske Adelsfamilie Rosensparre, S. 18 og 40 f.